

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce:

J. K.

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy

se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 936/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutím ze dne 3. 10. 2018, č. j. MHMP 1537320/2018 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) zamítl námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče – žalobce. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný shrnul, že dne 9. 1. 2018 správní orgán I. stupně vyhotovil oznámení, že žalobce dosáhl 12 bodů a současně byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal námitky proti přestupku dne 22. 1. 2018, v nich uvedl, že si není vědom, za jakých okolností obdržel 12 bodů, že je řidičem z povolání a řidičský průkaz jej živí, neboť pracuje jako řidič Pražských služeb. Žalobce doručil 10. 3. 2018 správnímu orgánu I. stupně návrh na přezkumné řízení Policie ČR ve věci rozhodnutí vydaného v blokovém řízení dne 22. 11. 2017, následně správní orgán I. stupně řízení přerušil na dobu nezbytně nutnou, nejdéle do 30. 6. 2018. Po přerušení řízení správní orgán I. stupně námitky zamítl. Odvolání proti zamítavému rozhodnutí žalobce podal bez odůvodnění a nedoplnil jej.
3. Žalovaný shrnul, že správní orgán, který vede registr řidičů, provedl záznamy na základě oznámení o uložených blokových pokutách Policie ČR, měl tedy zákonnou povinnost záznam provést. Správní orgán I. stupně uvedl všechny přestupky, jichž se žalobce dopustil a o kterých bylo pravomocně rozhodnuto, správní orgán zaznamenal i odpovídající počet bodů. Podle žalovaného žalobce ve správním řízení nijak konkrétně podklady k záznamům bodů nezpochybnil. Pouze informoval, že inicioval přezkumné řízení, nedoplnil ani odvolání proti rozhodnutí o námitkách.

III. Žaloba

4. Žalobce namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo i rozhodnutí odvolacího správního orgánu, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č.j. MSK 49924/2014. Z tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče zejména k námitkám v odvolacím řízení. Uvedené vyplývá i z dalších rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č.j. MSK 126113/2014 či ze dne 12. 11. 2014, sp. zn. MSK 121761/2014. Žalobce namítl, že dle správního řádu existuje zásada legitimního očekávání, kdy dle této zásady by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně.
5. Žalobce rovněž poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52, z něhož vyplývá, že v tehdejší věci byly správní orgány povinny si k námitkám přestupce vyžádat si pokutové bloky, aby mohla být posouzena a hodnocena jejich způsobilost k záznamům bodů.
6. Žalobce dále napadl způsobilost podkladů pro záznam bodů. Podotkl, že jediné důkazy, které odvolací orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie,

kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci.

7. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 podle žalobce vyplývá, že tato nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí je v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.
8. Žalobce poté shrnul, že podklad k záznamům nemůže způsobit, pokud z rozhodnutí není patrné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a konkrétně jakého jednání se přesně měl přestupce dopustit. Např. uvedl, že kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, v případě porušení být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není dostatečným popisem přestupku formát „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „*telefonování za jízdy aj.*“, Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí a okolnosti přestupku mohly být vůbec přezkoumány.
9. Dále jednotlivým pokutovým blokům (ze dne 6. 1. 2018, 22. 11. 2017, 26. 2. 2017, 7. 8. 2016) vytkl, že: není přesně zajištěna osoba přestupce, není přesně zajištěna místo a doba spáchání přestupku, nevyplývá z nich skutková podstata jednání přestupce a jeho právní kvalifikace, údaje v části právní kvalifikace jsou nečitelné, není zcela zřetelná výše sankce, údaj o sankci chybí či není úplný, není uvedeno místo vydání bloku a podpis oprávněné úřední osoby, není zřetelný podpis přestupce, není zřejmé, zda bylo jednání spácháno úmyslně nebo z nedbalosti, datum vyhotovení a převzetí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 6. 1. 2018, 22. 11. 2017, 26. 2. 2017, 7. 8. 2016. Není tedy z nich bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul procesní stav věci. Uvedl, že žalobce nereflektuje účel soudního řízení, neboť námitky, jimiž se hájí prostřednictvím svého zástupce, jsou opakovaně soudní judikaturou odmítány jako nerelevantní pro řízení o námitkách. Poukázal na to, že text žaloby obsahuje nepřesnosti. Pokud je namítáno, že žalovaný „nerespektoval odvolací důvody“, žalovaný uvedl, že tyto ani respektovat nemohl, neboť žalobce podal pouze neodůvodněné odvolání, které nebylo dále ani na výzvu správního orgánu I. stupně dále doplněno. Jestliže poté žalobce odkazuje na podobu pokutových bloků, ty nebyly uloženy jemu ale jiné osobě, kterou zastupuje tentýž zástupce.
11. Žalovaný je toho názoru, že správnímu orgánu I. stupně nepřísluší žádná úvaha o tom, zda odpovídající počet bodů zaznamená či nikoli, ale musí pouze provést záznam tak, aby

odpovídal oznámením o uložených pokutách nebo rozhodnutí. A dále správnímu orgánu I. stupně ani žalovanému nepřísluší posuzovat, zda rozhodnutí o přestupku, v daném případě blokové pokuty a příkazy na místě uložené Policií ČR, byly nebo nebyly vydány v souladu s platnou právní úpravou. Žalovaný v odvolacím řízení dospěl k závěru, že ze strany správního orgánu I. stupně byly v napadeném rozhodnutí uvedeny všechny přestupky, jichž se žalobce dopustil, a o kterých bylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto. Zároveň byl uveden počet bodů, který je podle přílohy zákona o silničním provozu za tyto přestupky řidiči zaznamenáván a správním orgánem, který vede registr řidičů, byl zaznamenán odpovídající počet bodů podle přílohy zákona o silničním provozu. Žalovaný je toho názoru, že nemá žádnou povinnost zkoumat v řízení o námitkách proti záznamu bodů zákonnost podkladů pro záznam bodů, ani žádat pokutové, resp. příkazové bloky, ale přezkoumává pouze rozhodnutí správního orgánu stupně o tom, zda záznam odpovídá podkladu, na jehož základě byl proveden. Povinnost zkoumat zákonnost podkladů a dále vyžádat si příslušné pokutové, resp. příkazové bloky nemá ani správní orgán I. stupně, ledaže jsou k tomu dány předpoklady tak, jak jsou uváděny a stanoveny v příslušné judikatuře Nejvyššího správního soudu.

12. K žalobní námitce, že žalovaný nerespektoval rozhodovací praxi Krajského úřadu pro Moravskoslezský kraj, žalovaný poukázal na rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2018, č. j.: 9 A 39/2015 – 29 a Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2018, č. j.: 7 As 124/2018, které neshledaly tuto námitku důvodnou.
13. Žalovaný je rovněž toho názoru, že dostatečně odůvodnil svůj postup s odkazy na konstantní judikaturu NSS, a také s ohledem na zásadu koncentrace řízení v řízení uplatňovanou o námitkách proti záznamu bodů, jenž byla vyslovena i v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j.: 8 As 186/2016 – 39.
14. Žalovaný rovněž poukázal na to, že žalobce nejenže nepředložil žádné důkazní prostředky, ale bez uvedení důvodů ponechal i své odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Na základě obsahu celé spisové dokumentace správního orgánu I. stupně a odvolacího správního orgánu lze shledat pouze dva momenty, kdy se žalobce nějakým způsobem vyjádřil k záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče, a sice v podaných námitkách, kde pouze obecně uvedl, že „*si není vědom, za jakých okolností obdržel 12 bodů*“, a dále když požádal správní orgán I. stupně o přerušení řízení z důvodu podání podnětu k přezkumnému řízení ve věci příkazu na místě uloženého žalobci dne 22. listopadu 2017, k jehož zrušení však nedošlo.
15. Žalovaný poté shrnuje závěry judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52, ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017, ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39); celkově je žalovaný toho názoru, že hodnocení obsahu pokutových, resp. příkazových bloků nebylo na místě, neboť žalobce svým postupem v řízení nenaplnil požadavky na nutnost jejich vyžádání a založení do spisové dokumentace.
16. Žalobce se k vyjádření žalovaného již nevyjádřil.

V. Dosavadní průběh řízení

17. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 5. 2021, č. j. 10 A 145/2019-51 žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Městskému soudu z popisu skutkového děje v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě (příp. v blokovém řízení)

k přestupkům ze dne 9. 8. 2016, 23. 11. 2017 a 8. 1. 2018 nebylo zřejmé, jakou povinnost žalobce jako řidič porušil.

16. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 1. 12. 2022, č. j. 3 As 178/2021 - 39, rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Shledal, že k citovaným závěrům městský soud nedospěl na základě žalobních námitek, neboť těmi žalobce (a) namítal rozpor rozhodnutí žalovaného s ustálenou rozhodovací praxí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a s tím související porušení zásady legitimního očekávání, a (b) obecně zpochybňoval pokutové bloky ze dne 7. 8. 2016 a 26. 2. 2017 a příkazové bloky ze dne 22. 11. 2017 a 6. 1. 2018. Žaloba však neobsahuje žádné (ani obecné) výtky ohledně výše určených oznámení o uložení pokuty za přestupek. Pokud přesto městský soud z vlastní úvahy identifikoval vady těchto oznámení, překročil tím meze soudního přezkumu dané žalobními body ve smyslu § 75 odst. 2, věty první s. ř. s., čímž zatížil řízení vadou mající za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Právním názorem Nejvyššího správního soudu je městský soud v dalším řízení vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

VI. Procesní postup Městského soudu v Praze v dalším řízení

18. Městský soud v Praze v dalším řízení vyzval obě procesní strany ke sdělení případného aktuálního stanoviska. Žalobce ani žalovaný se k věci nevyjádřili.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. O věci městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřila (jejich souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
21. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek a to dle odst. 2 téhož ustanovení na základě doručeného *a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě* (do 30. 6. 2017 *uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení* - pozn. městského soudu), *b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o*

podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

22. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Podle § 123f zákona o silničním provozu „(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“
23. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44).
24. Judikatura správních soudů, která se týká řízení o námitkách proti bodovému záznamu, je již dostatečně bohatá a taktéž se postupně vyvíjela. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS) zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedené oznámení je jen úřední záznam o přestupku. Proto pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle uvedeného judikátu oznámení samo o sobě tedy jistě není nezpochybnitelný podklad k záznamům bodů.
25. Uvedené východisko korigoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud uvedl, že „tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a své tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku

konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32).“ Nejvyšší správní soud konstatoval, že závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.

26. Důraz na kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům zdůraznil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40. Vyložil zde, že „námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“
27. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, stanovil, jakou optikou je třeba posuzovat způsobilost pokutových bloků: „při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“
28. Jako protipól k uvedenému Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 - 52 konstatoval, že jistě platí obecné východisko, že není třeba vždy vyžadovat pokutový blok, avšak kvalitně zhodnotit je však třeba originální pokutový blok, nikoliv pouze úřední záznam o něm, kterým je oznámení o uložení pokuty. Je pak nasnadě, že ke správnému zhodnocení musí správní orgán hodnocenými podklady disponovat. Z rozsudku však současně vyplývá, že žalobce v tehdy projednávané věci již ve správním řízení v odvolání označil 3 konkrétní pokutové bloky, kterým vytýkal jejich vady. Jako důvod toho, zda bylo nezbytné vyžádat originální pokutové bloky, proto Nejvyšší správní soud poukázal na konkrétnost odvolacích námitek, kterými přestupce zpochybnil způsobilost konkrétního pokutového bloku být podkladem k bodovému záznamu.

29. Otázka, do jaké míry správní orgán I. stupně může hodnotit podklady k bodovým záznamům, byla předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Ten v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, jednak setrval na většinovém názoru své judikatury, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nelze použít § 82 odst. 4 správního řádu (tj. koncentraci námitek ve správním řízení). K otázce, za jakých okolností je povinností správního orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů vyžádat si pokutové bloky a kdy postačí vypořádat námitky na základě oznámení o přestupku založených ve spise, se rozšířený senát věcně nezabýval. Konstatoval totiž, že aplikační praxe „*je poněkud kazuistická a nalézt v ní zobecnitelné závěry uchopitelné v aplikační praxi správních orgánů je nesnadné*“. Rozšířený senát poukázal poté na to, že ani v judikatuře Nejvyššího správního soudu k otázce přezkumu podkladů k záznamům bodů (tj. zejména k oznámení o přestupku či k pokutovým blokům) nepanují protichůdné názory. Podotkl, že Nejvyšší správní soud prozatím formuloval své závěry v konkrétních případech v rozdílných skutkových situacích, obecné závěry z nich tak nevyplývají.
30. V návaznosti na to v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44 poté Nejvyšší správní soud již vyslovil, že i když žalobce sice zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), avšak ve vztahu k napadeným pokutovým blokům zcela shodně, za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by podle názoru Nejvyššího správního soudu z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není.
31. Městskému soudu v projednávané věci ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo dne 9. 1. 2018 oznámeno dosažení 12 bodů a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Podklady k záznamům činí oznámení Policie České republiky o uložení pokuty v blokovém řízení ze dnů 9. 8. 2016 (přestupek ze dne 7. 8. 2016), 27. 2. 2017 (přestupek ze dne 26. 2. 2017), oznámení Policie České republiky o uložení pokuty příkazem na místě – ze dnů 23. 11. 2017 (přestupek ze dne 22. 11. 2017) a 8. 1. 2018 (přestupek ze dne 6. 1. 2018). Pokutové bloky a příkazní bloky k uvedeným přestupkům ve spise založené nejsou a nevyžádal je ani později žalovaný.
32. Žalobce podal dne 26. 1. 2015 proti záznamům námitky. Uvedl, že si není vědom, za jakých okolností obdržel 12 bodů, že je řidič z povolání, řidičský průkaz jej živí, 22 let pracuje jako řidič u Pražských služeb. Následně 13. 3. 2018 žalobce požádal o přerušení správního řízení do doby rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku proti příkazu na místě ze dne 22. 11. 2017, série AC/2017 C1308132. Správní orgán I. stupně řízení dne 19. 3. 2018 přerušil na dobu nezbytně nutnou, nejdéle do 30. 6. 2018.
33. Správní orgán I. stupně námitky zamítl prvostupňovým rozhodnutím. Uvedl, že záznamy byly provedeny po doručení oznámení. Žalobce s pokutami souhlasil, ve dvou případech pokuty zaplatil na místě. Způsobilost podkladů byla posouzena v souladu s obsahem námitek. Oznámení obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezený přestupek stal a že se jej dopustil žalobce, identifikují přestupkové jednání žalobce. Správní orgán I. stupně konstatoval, že o provedených záznamech 4 bodů ke dni 7. 8. 2016, 3 bodů ke dni 26. 2. 2017, 4 bodů ke dni 22. 11. 2017 a 4 bodů ke dni 6. 1. 2018 nevznikly žádné

pochybnosti, nebyl tedy důvod vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti uvedené v oznámeních.

34. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání bez uvedení námitek. Přes výzvu ze dne 26. 10. 2018 žalobce odvolání nedoplnil. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
35. Pokud jde o jednotlivá oznámení, městský soud uvádí následující.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne X

36. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
37. Doba přestupku je určena dnem X, v X, místem přestupku ulice K., Praha, bližší určení: X, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla. Rovněž z oznámení vyplývá, že přestupek byl spáchán při řízení motorového vozidla OA, jež nelze vyložit jinak, než jako zkratka „osobní automobil“, registrační značky X, tovární značky H, 1,5 VA 31 NP.
38. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá ve větě: „Dne X v X hod na Praze X, ul. K.. § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb. – řidič řídil MV X, kdy během jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem (lék. potvrzení nepředložil a nevlastní)“.
39. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 26. 2. 2017 udělena pokuta ve výši 400 Kč, číslo blokové pokuty GD/2014 D2343152.
40. Městský soud je názoru, že i když je v popisu jednání uvedeno několik zkratek, popsané jednání je dostatečně určité – žalobce řídil motorové vozidlo uvedené registrační značky a za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost řidiče podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Městský soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 3 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.

Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne X

41. Žalobce proti tomuto přestupku během námitkového řízení uplatnil návrh na zahájení přezkumného řízení, správní orgán I. stupně řízení o námitkách v návaznosti na to přerušil. Správní spis neobsahuje žádné sdělení žalobce či příslušného správního orgánu (Policie ČR), že by tento příkaz byl v přezkumném řízení zrušen.
42. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
43. Doba přestupku je určena dnem X, v X, místem přestupku ulice O., Praha X, bližší místo určení X, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla. Rovněž z oznámení vyplývá, že přestupek byl spáchán při řízení motorového vozidla OA, jež nelze vyložit jinak, než jako zkratka „osobní automobil“, registrační značky X, tovární značky H, 1,5 VA 31 NP.

44. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá ve větě: „nezajistil, aby bylo dítě za jízdy připoutáno bezpečnostním pásem“.
45. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. e) zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 22. 11. 2017 udělena pokuta ve výši 300 Kč, číslo příkazového bloku AC/2017 C1308132.
46. Městský soud předesílá, že řidič se obdobného typu přestupku může dopustit podle § 6 odst. 1 písm. c) a e) zákona o silničním provozu, neboť pro něj v návaznosti na fyzické parametry přepravovaného dítěte platí povinnost zajistit jeho umístění v autosedačce /písm. c)/ či připoutání bezpečnostním pásem /písm. e)/. Z uvedeného popisu skutku v oznámení by mohly vyvstat pochybnosti o správné právní kvalifikaci jednání žalobce.
47. Žalobce však v blanketním odvolání žádnou takovou pochybnost neuplatnil. Ve správním řízení tedy zůstalo nesporné, že žalobce porušil povinnost zajistit u přepravovaného dítěte připoutání bezpečnostním pásem v rozporu s povinností dle § 6 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 4 body do evidenční karty řidiče. Oznámení tedy samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce, v čem jednání přestupce spočívalo, kdy a kde se tak stalo, jak mělo být právně kvalifikováno, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce.

Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne X

48. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
49. Doba přestupku je určena dnem X, v X, místem přestupku X, bez bližšího místa určení, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla. Rovněž z oznámení vyplývá, že přestupek byl spáchán při řízení motorového vozidla OA, jež nelze vyložit jinak, než jako zkratka „osobní automobil“, registrační značky X, tovární značky H., 1,5 VA 31 NP.
50. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá ve větě: „Dne X v X hodin v ulici X, X řídil OA X a přepravuje ve vozidle větší počet dětí než stanovuje zákon (bez autosedačky)“.
51. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 6. 1. 2018 udělena pokuta ve výši 1000 Kč, číslo příkazového bloku AB/2017 B0941484.
52. Podle § 6 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu platí, že řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen přepravovat ve vozidle kategorie M1, N1, N2 nebo N3, které je vybaveno zádržným bezpečnostním systémem, dítě, jehož tělesná hmotnost nepřevyšuje 36 kg a tělesná výška nepřevyšuje 150 cm, pouze za použití dětské autosedačky; při této přepravě dítě musí být umístěno v dětské autosedačce, která odpovídá jeho hmotnosti a tělesným rozměrům.

53. I u tohoto přestupku žalobce v blanketním odvolání neuplatnil žádnou pochybnost ve vztahu k právní kvalifikaci jednání. Ve správním řízení tedy zůstalo nesporné, že žalobce porušil povinnost zajistit u některých přepravovaných dětí umístění v autosedačce v rozporu s povinností dle § 6 odst. 1 písm. v) zákona o silničním provozu. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 4 body do evidenční karty řidiče. Oznámení tedy samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce, v čem jednání přestupce spočívalo, kdy a kde se tak stalo, jak mělo být právně kvalifikováno, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne X

54. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
55. Oznámení určuje dobu přestupku na den X, v X, místem je ulice X, X, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla. Rovněž z oznámení vyplývá, že přestupek byl spáchán při řízení motorového vozidla OA, jež nelze vyložit jinak, než jako zkratka „osobní automobil“, registrační značky X, tovární značky H., 1,5 VA 31 NP.
56. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „přepravoval (a) ve vozidle dítě, které nebylo umístěno v dětské autosedačce.“
57. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 7. 8. 2016 udělena pokuta ve výši 500 Kč, číslo blokové pokuty JL/2015 L0132116.
58. Městský soud předeseílá, že řidič se obdobného typu přestupku může dopustit podle § 6 odst. 1 písm. c) a e) zákona o silničním provozu, neboť pro něj v návaznosti na fyzické parametry přepravovaného dítěte platí povinnost zajistit jeho umístění v autosedačce (písm. c) či připoutání bezpečnostním pásem /písm. e)/. Z uvedeného popisu skutku v oznámení by mohly vyvstat pochybnosti o správné právní kvalifikaci jednání žalobce.
59. Žalobce však v blanketním odvolání žádnou takovou pochybnost neuplatnil. Ve správním řízení tedy zůstalo nesporné, že žalobce porušil povinnost zajistit u přepravovaného dítěte umístění v autosedačce v rozporu s povinností dle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 4 body do evidenční karty řidiče. Oznámení tedy samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce, v čem jednání přestupce spočívalo, kdy a kde se tak stalo, jak mělo být právně kvalifikováno, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce.
60. Jak již bylo výše uvedeno, žalobce v námitkách ani v odvolání žádné konkrétní námitky vůči podkladovým rozhodnutím nevznesl. V žalobě vůči podkladům k záznamům bodů (vůči všem blokům) uplatnil tyto okruhy výtek:

- a) nedostatečná identifikace osoby přestupce (částečně nečitelné údaje, nejsou vypsány požadované údaje např. rodné číslo nebo datum narození, ověření totožnosti v daném rozhodnutí není dostačující)
  - b) nedostatečné údaje o přestupku (údaje o době přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně, není jednoznačně stanoveno místo přestupku, údaje o místě neobsahují veškeré údaje pro stanovení místa, název obce není úplný resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupků dojít, popis skutku není jednoznačný, právní kvalifikace jednání je zkratkovitá, není patrné, o jakou právní normu se v této věci jedná, ze zápisu sice vyplývá porušení §§ 6, 7, 18 ovšem ne již, z jakého bodu či písmena atp., údaje jsou nečitelné)
  - c) není zřetelná výše sankce, údaj o výši sankce chybí či není úplný
  - d) není specifikováno, zda bylo jednání úmyslné či nedbalostní
  - e) není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné úřední osobě a to včetně podpisu, rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
61. Městský soud uvedené žalobní výtky hodnotí jako typizované, obecné a neurčité. Žalobce zde sice snáší výtky vůči formálním vadám bloků či příkazů na místě, v každém jednotlivém případě však ve skutečnosti nijak nereaguje na konkrétní podobu bloků či příkazů na místě. Žalobce ani v jednom případě nijak plausibilně netvrdí, že by se skutek nestal, že by přestupek nespáchal, v jakém smyslu by např. označení místa či obce bylo natolik neurčité či nesrozumitelné, že by nebylo možné identifikovat místo přestupku. Částečně si jeho výtky i vzájemně odporují – žalobce sám ani neuvádí, která z varianty vad se dle jeho názoru vlastně u každého pokutového bloku má nacházet. Takto není městskému soudu z žalobcovy argumentace zřejmé, zda v každém konkrétním případě při identifikaci přestupce chybí rodné číslo či datum narození, v čem má spočívat nedostatek ověření totožnosti, zda dalším údajům v pokutovém bloku vytýká absenci, či neúplnost, neurčitost či nečitelnost.
62. Žalobce tak sám nemá jasno, jaké vady pokutovým blokům vlastně vytýká. Ve skutečnosti tedy toliko vznesl sadu výtek bez řádné konkretizace. I pokud v žalobě žalobce vytýká vady přiložených pokutových bloků typů HG/2014 číslo bloku G 1498901, GF/2013 číslo bloku F 0832677, FC/2013 číslo bloku C1404971, městský soud ověřil, že tyto pokutové bloky ani nejsou předmětem projednávané věci, týkají se jiných přestupců (V. M., M. G., M. S.) a nelze z nich dovozovat, že by namítanými vadami měly trpět pokutové bloky žalobce.
63. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44, hodnotil takto formulované námitky, které tehdejší žalobce (oproti nynější věci) uplatnil navíc již v odvolacím řízení) jako *a priori* nevěrohodné. Městský soud v souladu s tímto přístupem hodnotí i nynější žalobcem uplatněné žalobní výtky jako nezpůsobilé vyvolat pochybnosti o podobě a formálních náležitostech dotyčných pokutových bloků, aby tak bylo nezbytné

tyto pokutové bloky vyžádat a ve smyslu uvedených nijak konkretizovaných námitek žalobce hodnotit jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů.

64. Pokud žalobce v žalobě rovněž namítl, že správní orgány nepřihlédly k tomu, jak způsobilost podkladů k bodovým záznamům přezkoumávají jiné místně příslušné správní orgány (žalovaný ve správním řízení na praxi jiného správního orgánu nepoukázal – pozn. městského soudu), městský soud uvádí, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017 - 57 vypořádával argumentačně totožnou námitku formulovanou týmhž advokátem ve skutkově obdobné věci. Zde konstatoval, že „*správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“* Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006 - 159, č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. Pokud by tedy různé správní orgány postupovaly nezákonně a navzájem odlišně, nejednalo by se o setrvalou správní praxi a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem či u žalovaného ministerstva dopravy. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe.
65. Ze žalobcem v řízení o žalobě předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014Z, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014 a 22. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014 (jejichž obsah není mezi stranami sporný) vyplývá, že tento krajský úřad ke konkrétním námitkám jiných účastníků posuzoval způsobilost podkladových záznamů – vyžádaných pokutových bloků, přičemž u některých z nich pro jejich vady shledal nezpůsobilost být podkladem pro bodový záznam. Krajský úřad Moravskoslezského kraje v případě rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, 22. 10. 2014 a 22. 11. 2014 s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, vyžádal pokutové bloky, tj. nehodnotil samotná oznámení policie o přestupcích.
66. Posouzení bodových záznamů pouze na základě oznámení o přestupcích jako jeden z možných postupů aproboval Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud zde poukázal právě na to, že posuzování obsahu a náležitostí pokutových bloků je nezbytné až v závislosti na obsahu námitek proti bodovým záznamům. V návaznosti na skutkové okolnosti věci se tedy připouští jak situace, kdy k námitkám ob stojí i samotná oznámení o přestupcích, tak i situace, kdy bude námitky nezbytné posoudit až v návaznosti na vyžádané pokutové bloky.
67. Žalovaný nyní naopak jako podklad k bodovým záznamům posuzoval pouze oznámení o přestupcích, zde však městský soud musí znovu konstatovat, že žalobce uplatnil jen blanketní odvolání. V tomto se tedy odlišoval postup Krajského úřadu Moravskoslezského kraje od nynějšího postupu žalovaného. Žalovaný ve věci žalobce sice postupoval odlišně oproti Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odlišný postup žalovaného je zde však odůvodněn jiným průběhem odvolacího řízení u žalobce.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

68. Městský soud je ve shodě s Nejvyšším správním soudem toho názoru, že žalobce předmětná oznámení o přestupcích svým blanketním odvoláním jakožto podklady pro zápis bodů věrohodně nezpochybnil. Svými nekonkrétními žalobními námitkami tak neučinil ani v žalobě. Žalovaný tak nebyl povinen si vyžádat pokutové bloky k posouzení odvolání, jako způsobitelné podklady k záznamům bodů bylo lze užít předmětná oznámení o přestupcích. Ty pak nezavdávají příčinu k pochybnostem o správnosti učiněných bodových záznamů za zjištěná přestupková jednání žalobce.
69. Městský soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji proto zamítl.
70. Co se týče výroku o nákladech řízení, městský soud byl povinen rozhodnout i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci procesní úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému náhradu nákladů řízení městský soud nepřiznal. Žalovaný byl sice procesně úspěšný, včetně řízení o kasační stížnosti, městský soud ale neshledal, že by mu vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V té části, v níž byl městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, je kasační stížnost přípustná pouze, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu /§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s./

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. ledna 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu